
WEEKBLAD
PEP
Nr. 38
23 sept. 1967
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
Voor België 7 F.
TOENGA in het moeras! (pag.6)

Deze week

OPpeppers

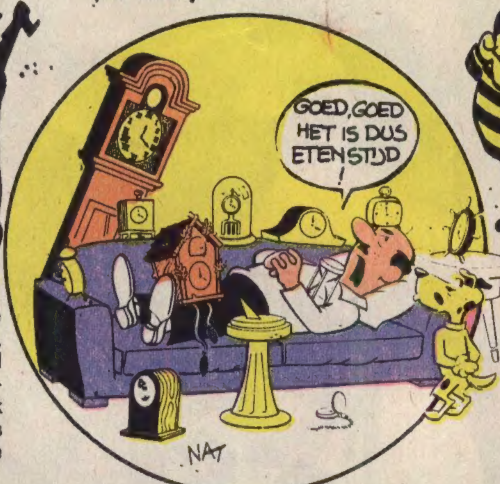
De belastingontvanger van Arboga (Zweden) maande Elisabeth Lindström om eindelijk eens haar belasting over de afgelopen jaren te betalen. Maar Elisabeth liet niets van zich horen. Kan ook niet: ze is amper twee jaar...

Op de voorpagina van het Britse weekblad „Cuthbert Times" stond onlangs de volgende mededeling: „Ons blad komt deze week een paar uur te laat, omdat vrijdag onze zetmachine in elkaar zakte, onze pers dinsdag in elkaar zakte en wij woensdag in elkaar zijn gezakt."

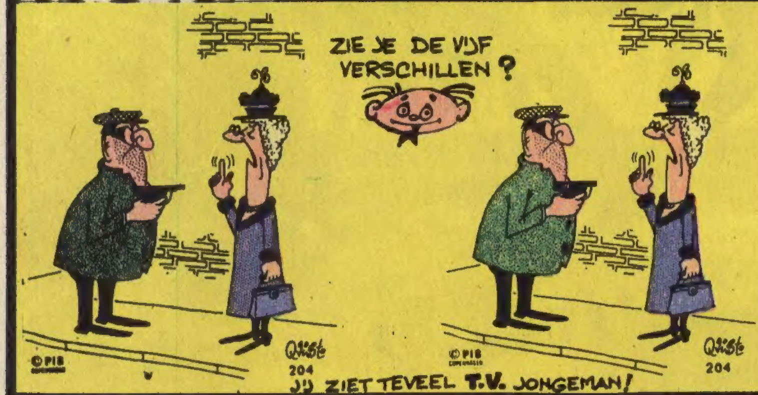
De woning van George Menke uit Corte Madera, Californië, brandde onlangs tot de grond toe af. Menke is brandweercommandant. De brand brak uit nadat kortsluiting was ontstaan in de automatische brandmelder.

Twee maanden geleden werd Mitsuo Kozuku uitgeroepen tot de ‚beste politieagent' van het Kikidistrict in de Japanse stad Kobe. Kozuku zit nu in de gevangenis, omdat hij steekpenningen van bookmakers aannam.

De politie van een Amerikaans provinciestadje werd opgeroepen om een man uit de top van een 20 meter hoge, kale boom te halen. De man was erop uitgestuurd om de takken van de boom te zagen. Hij begon met de onderste takken...

NOGAL WIEDES

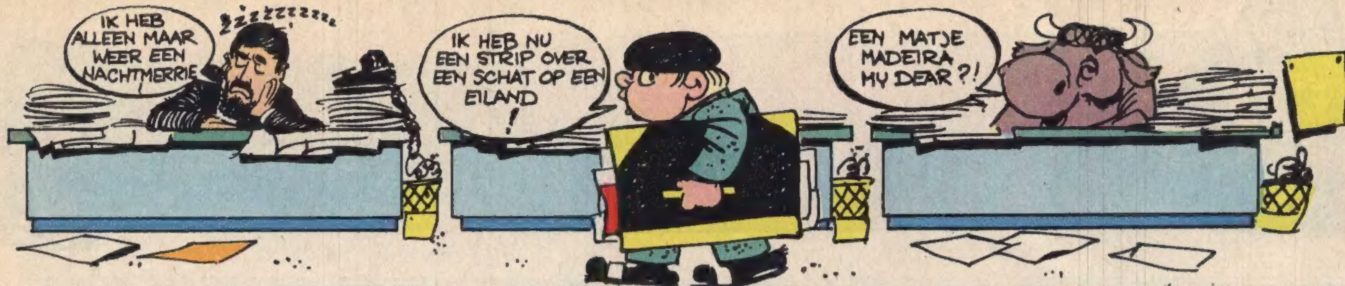

MAGISCH VIERKANT

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

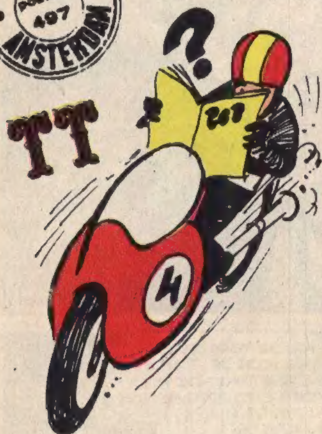
1 DIK TOUW
2 PLANEET
3 NIET SMAL
4 NOBELE
5 GELOOIDE HUID

Dat moet ik Pep schrijven

Als u nog eens wat over de TT wil schrijven, moeten er wel enige inlichtingen gewonnen worden, want die onzin die in PEP 35 staat, is waardeloos. Laten we beginnen met het fotootje van Hailwood waarbij als onderschrift staat: ‚Hailwood, die aan een sensationele opmars bezig was, strandde op het moment dat hij de beide koplopers te pakken had. . .' Nu kan Hailwood op die foto onmogelijk op jacht zijn, want hij ligt vooraan: de foto is namelijk genomen in de 350 cc-klasse, waarin Hailwood vanaf het begin de kop heeft gehad. Die jacht gebeurde in de 500 cc. Verder staat er in de voorbeschouwing iets over 50 cc Honda's vierpitters viertakt. Deze bestaan niet. Het moet zijn 50 cc Honda viertakt tweepitters. Volgens PEP zal Honda in de 50 cc de hoge toon aangeven en in de 125 cc zouden ze op wraak belust zijn. En Mike Hailwood zal volgens PEP het een en ander recht willen zetten met Jim Redman. Weet PEP niet dat Honda dit jaar niet meedeed aan de 50 cc en de 125 cc en dat Jim Redman zich heeft teruggetrokken?

Binnensingel 14, Deventer

Laten we beginnen met het fotootje van Hailwood, waarbij als onderschrift staat: ‚Mike the Bike Hailwood', meer niet! Verder is de officiële 50 cc Honda wel degelijk een vierpitter! Er zijn ook tweepitters van Honda, maar daarmee rijden geen fabriekscoureurs. Tenslotte: toen wij over de TT schreven, was er nog geen sprake van dat Honda zich uit de 50 en 125 cc zou terugtrekken en dat Jim Redman zijn coureurshelm aan de kapstok zou hangen.

Wat alleraardigst van die Doris V. uit Den Haag, die de redactie wil helpen met het zoeken naar mopjes en alle lezers uitnodigt hetzelfde te doen. Ik hoop maar dat de redactie haar brief als een lachertje beschouwt en er niet op ingaat, want ze weten wel welke soort bladen mopjes van lezers publiceren. Als er beslist moppen moeten komen, laten die dan uitgezocht worden door de redactie van PEP, want die weet tenminste wat humor is, zoals we elke week opnieuw kunnen constateren! Houen zo!

Leo Ottens, Nijmegen

PEP moet eerst weten dat ik dit uit kwaadheid heel kwaad schrijf, want ik heb al eerder een brief naar PEP geschreven en toen dacht ik van ha lekker, nu sta ik gauw in PEP. Maar de heer PEP schreef me een briefje waarin stond dat er voor mij geen plaats was in PEP! Nog wat: mijn band, de ‚City Tramps', ligt uit elkaar, ik wil nu een nieuwe band vormen. Wie mee wil doen schrijft me een briefje met foto.

Jim Riedijk,
Noorstraat 9, Den Helder

Ik vind de showpagina erg goed maar ik snap niet waarom er nooit iets over THE SMALL FACES in staat. Ik vind de SMALL FACES hartstikke goed en ik heb een heleboel foto's van ze, volgens mij zijn ze de beste beatband op de Beatles na. Zet je gauw een grote foto van ze op de showpagina?

Hans van Putten, Heemstede

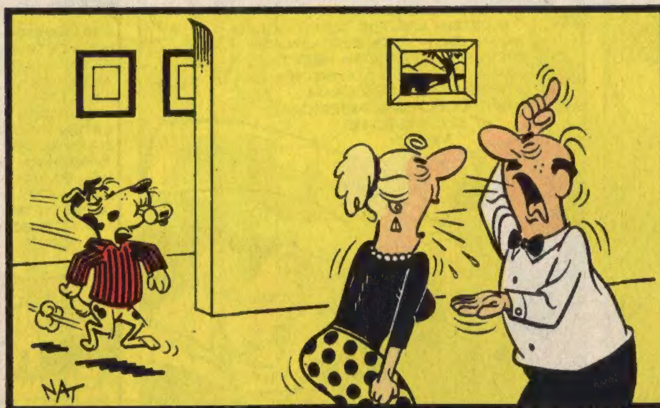
We hebben bij ons thuis PEP al een jaar of drie. Ik heb hem altijd met plezier gelezen, vooral de rubriek oppeppers trok mijn speciale aandacht. Maar nu zie ik tot mijn grote spijt dat deze rubriek steeds minder ruimte krijgt! Ik hoop, dat u hier iets aan wilt doen!

André Claassen,
Koningsbosch

Ik mag me wel zeer gelukkig prijzen dat ik nog in het bezit ben van alle PEPS. En toen ik op een dag wilde weten hoeveel er nou al waren uitgegeven, kwam ik tot de sensationele ontdekking dat PEP 28 de *250ste* uitgave is van dit meesterlijke weekblad. Proficiat, en nu op naar de 1000!

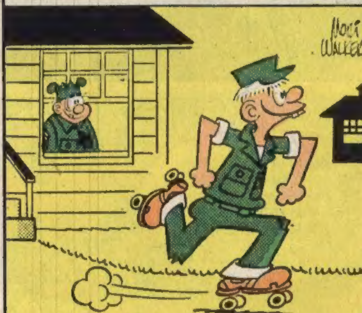
Ben van Engel, Rotterdam

FLIPPIE FLINK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

LUITENANT BLUEBERRY

Uitgeput bereikt een gewonde goudzoeker Fort Navajo met een ultimatum van Cochise: wanneer majoor Bascom de gevangen Apachenleiders niet vóór middernacht vrijlaat, zullen de Apachenstammen aanvallen. Bascom is echter niet voor rede vatbaar . . .

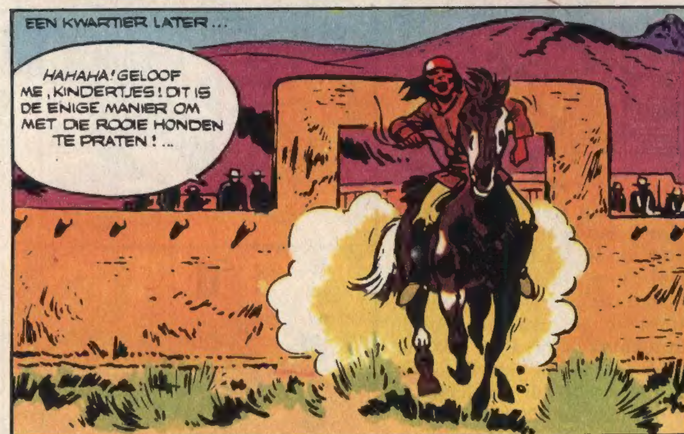

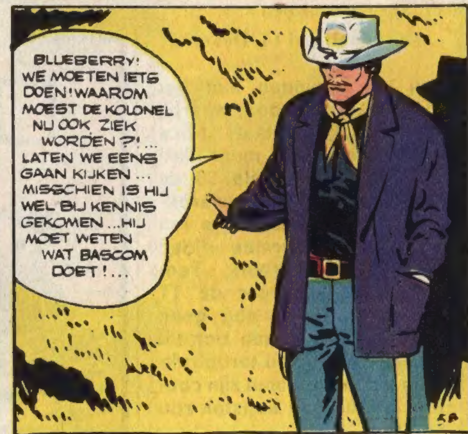

STORM OVER'T WESTEN

TEKST: J.M.CHARLIER TEK. J. GIRAUD

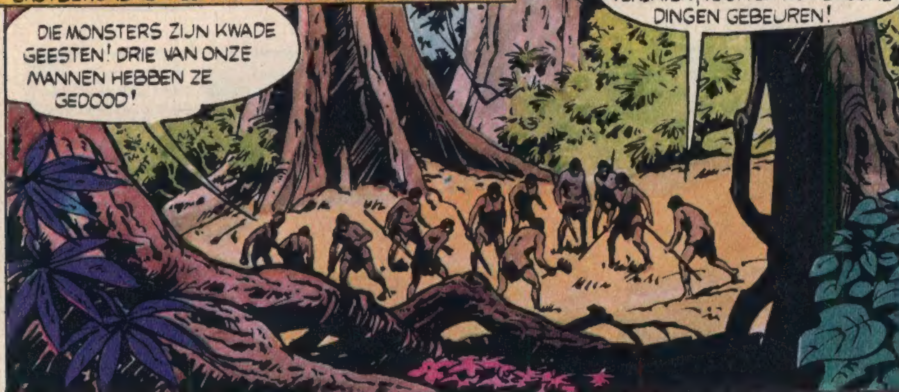

WORDT VERVOLGD

MAAR EEN MOMENT LATER GAAT HIJ LANGUIT OP DE OVERHELLENDE BOOMSTAM LIGGEN EN REIKT MET GESTREKTE ARM TOENGA ZIJN SPIES TOE GEEN SECONDE TE VROEG...

STRIJD DER GEWELDENAREN !!

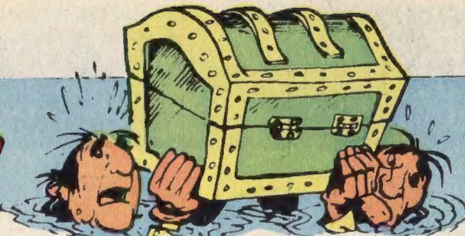

WORDT VERVOLGD

MATJE MADEIRA EN

door UDERZO en GOSCINNY

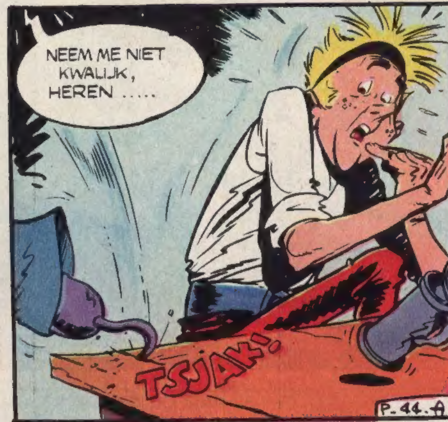
Matje Madeira krijgt, nadat hij Groenbaard gevangen heeft genomen, de

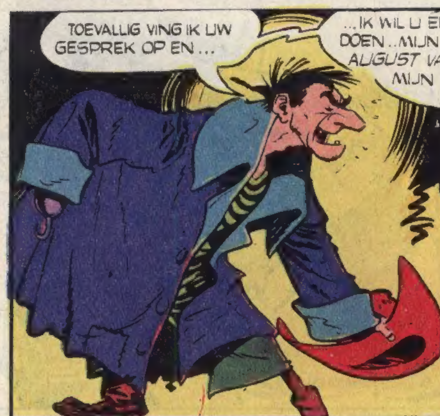

PURPEREN PIRAAT

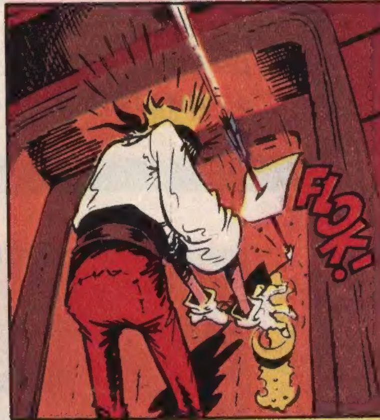
titel van 's Konings Kaper. Helaas is dat slechts een erebaantje, waar geen cent aan te verdienen valt, en Matje heeft dringend geld nodig . . .

WORDT VERVOLGD.

VIVA FIAT

De Fabbrica Italiana Automobili Torino maakt vrachtwagens, autobussen en brandweerauto's (sinds 1904), schepen (sinds 1905), kogellagers (ook sinds 1905), vliegtuigmotoren en vliegtuigen (sinds 1906), scheepsmotoren en autodiesels (sinds 1909). En in 1899 is Fiat begonnen met personenauto's. In fabrieken, die wel niet de grootste ter wereld zijn, maar toch wel zo groot dat onze lang niet kinderachtige DAF-fabrieken er vrijelijk in kunnen rondwalsen.
Het Turijnse FIAT is een stuk Italië. En de Italianen zijn trots op het kolossale concern van signor Giovanni Agnelli. Trots op de vooraanstaande plaats die FIAT in de internationale autowereld inneemt.

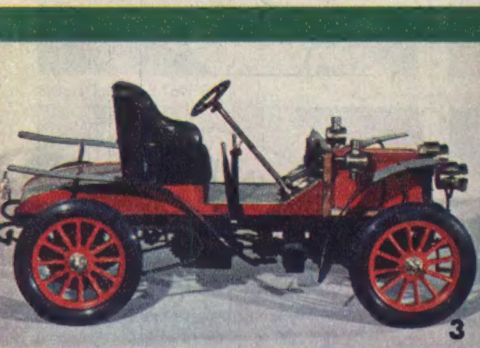
Trots op de FIAT-auto's, die in een eindeloze stroom en in een onstuitbaar tempo van de montagebanden komen. FIAT's, in alle soorten en maten, in alle mogelijke prijsklassen, naar ieders smaak en temperament. Daar is bijvoorbeeld de pijlsnelle en hypersportieve 2300 S Coupé, voor mensen die van opschieten houden en in het gelukkige bezit zijn van een goedgevulde portemonnaie.
Maar daar is ook de handige FIAT 500 voor wijkverpleegsters en winkelende huismoeders. Daar zijn verder de temperamentvolle 850 Coupé en het type 1500 L.
En dan hebben we nog de FIAT 600, het model 1100, de vlotte Spider en nog meer, nog veel meer...

1

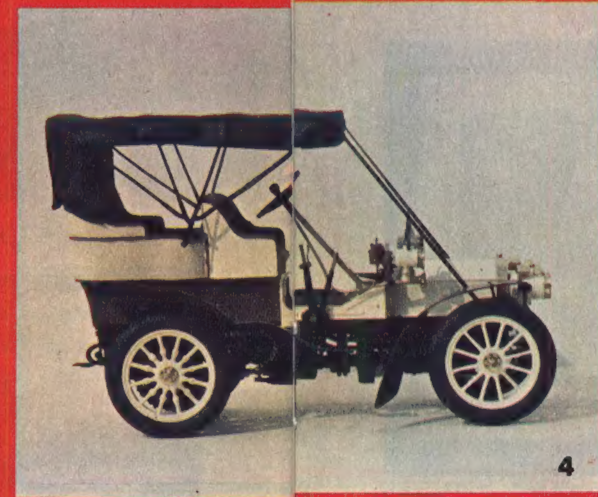
FIAT 3½ HP
FIAT's eerste, het koetsje, met een liggende 2-cilinder-motor onder de zitting van de passagiers. Bestemd voor vier personen en geschikt voor een snelheid van 35 km/u. Voor 4200 lire was deze FIAT uit 1899 je eigendom.

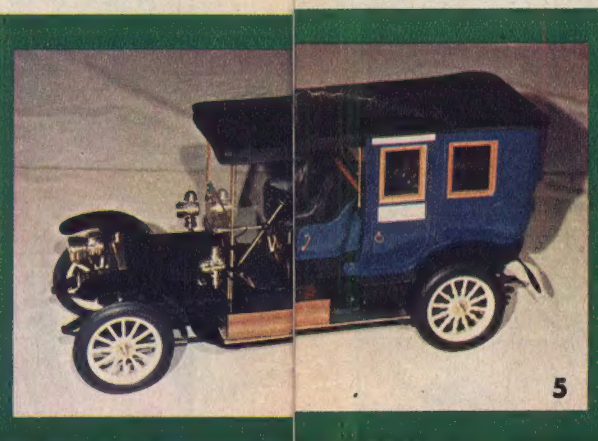

2

FIAT 8 HP
In 1901 kwam dit gemotoriseerde koetsje uit de FIAT-fabriek. Een 2-cilinder-viertakt-motortje, met een inhoud van 1082 cc en een vermogen van 10 pk bij 800 t/min., leverde een snelheid op van 45 km/u. Het karretje woog 1000 kg; het max. stijgvermogen was 12 %

3

FIAT 24 HP Corsa
Een sportieve FIAT-4-cilinder uit 1902, met kettingaandrijving op het achterwiel. De wagen haalde toen een snelheid van 95 km/u.

4

5

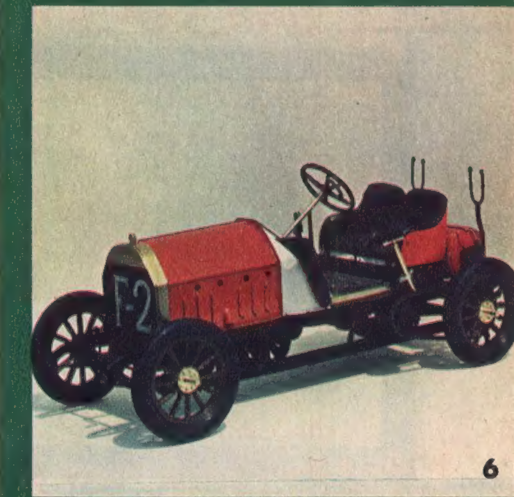
FIAT 16/24 HP
Uit 1903 stamt deze schitterende koets (helemaal boven) voor vier personen, met kettingaandrijving op het achterwiel. De 4-cilinder-motor is vierkant met een boring en een slag van elk 110 mm. De cilinderinhoud is 418 cc. Zuinig was hij niet met zijn verbruik van 22 liter op 100 kilometer. Topsnelheid bedroeg reeds 70 km/u.

FIAT 24/32 HP
Met als voorbeeld de diligence ontwikkelden de FIAT-ontwerpers in 1905 deze kostelijke zespersoonswagen (boven). De kettingaandrijving op de achterwielen blijft troef en met zijn 4-cilinder-motor met een vermogen van 32 pk, was hij in staat tot een top van 75 km/u. De 24/32HP was de eerste echte (luxe) wagen voor het gezin.

Op 1 juli 1899 werd in de vorstelijke villa van graaf Emanuele Cacherano di Bricherasio de geboorte bekend gemaakt van de „Italiaanse Maatschappij voor de Vervaardiging en Verkoop van Automobielen in Torino". Bij de wieg van de boreling stond, behalve de adellijke gastheer, nog een graaf, die in Turijn bekend stond onder de naam Papa Biscaretti. Een schilderachtige figuur, die al eens fotograaf was geweest, musicus, wethouder, politicus, scheepskapitein, brandweercommandant, toneelspeler en autocoureur. Verder was aanwezig de advocaat Cesare Goria Gatti, gevreesd om zijn scherpe tong, befaamd om zijn eindsprint op de wielerbaan en winnaar van een van de eerste Italiaanse autorally's.
En dan was daar nog de grootgrondbezitter Giovanni Agnelli — geboren in 1866 — en bezeten van het nieuwe vervoermiddel van die tijd: de automobiel.
Agnelli kreeg de zakelijke leiding van het fabriekje en de knappe uitvinder ingenieur Faccioli werd — toen zijn fabriekje even daarna door FIAT werd overgenomen — de eerste technische directeur.
Aristide Faccioli's eerste geesteskind was een aandoenlijk 4,2-pk-modelletje, dat nog alles gemeen had met het vertrouwde koetsje. „Koetsier" en passagier keken elkaar door de plaatsing van de stoelen aldoor in het wit van de ogen en konden daardoor hun angst voor de ontzagwekkende snelheid moeilijk voor elkaar verbergen. 35 km/u liep het ding!

De echte koetsstijl, inclusief huif, bleef gehandhaafd tot en met 1901, toen de FIAT 8 HP het levenslicht zag. Het was een 2-cilinder ditmaal, met een vermogen van zo'n 10 pk. Zoals op de foto duidelijk is te zien, komt de overbrenging van de motor op de achterwielen tot stand door middel van een ketting. De cardanas, zoals wij die nu kennen, treffen wij pas voor het eerst in een FIAT-model van omstreeks 1912 aan. Voor de passagier was het niet zo'n gezellig machientje. Als een palfrenier moest hij genoegen nemen met een plaats boven de achterwielen. En dat bij een snelheid van 45 km/u!
Wij blijven nog even bij het beginstadium van de FIAT-fabrieken, want de modellen volgen elkaar in snel tempo op, omdat men steeds betere constructies ontdekt en wil toepassen. Neem nu de FIAT 24 HP Corsa uit 1902. Nog steeds met kettingaandrijving, maar toch al een beetje auto! Met een maximumsnelheid die ergens op begint te lijken: 95 km/u! Toch kan men het vertrouwde koetsmodel niet zo maar vergeten. In 1903 komt de smaakvolle FIAT 16/24 HP uit het fabriekje en hij wordt al gauw de sensatie van de Italiaanse wegen. Een paar jaar daarna loopt de eerste echte gezinswagen van stapel. De FIAT 24/32 HP is een tot en met sjieke wagen, die naar het voorbeeld

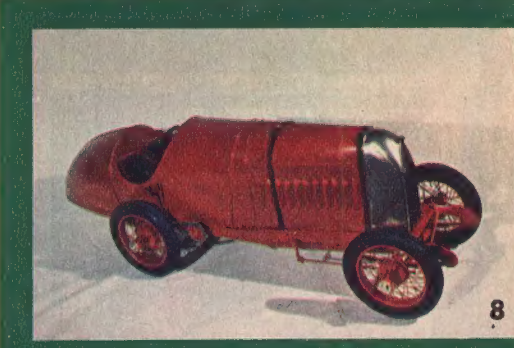
VIVA FIAT

6

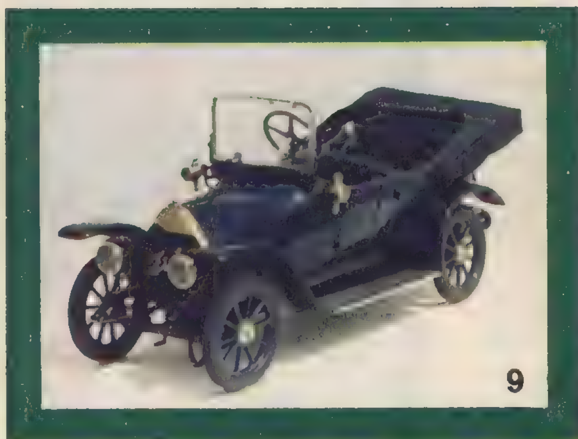
FIAT 130 HP G.P. de France
De eerste sport- of racewagen van FIAT, gebouwd in 1907. De 1628 cc, samengebald in vier cilinders, gaven hem een topsnelheid van 160 km/u! En de wagen leverde met zijn 1600 t/min een vermogen van liefst 130 pk.

7

FIAT 18/24 HP
24 pk levert deze in 1908 gebouwde FIAT. Een wondermooi model, met een heuse imperiaal op het dak. Houtwerk, koper en leder, het materiaal waarmee de ontwerpers van deze „schoonheid" kwistig omsprongen, zijn nog steeds geliefd bij vele carrosserieontwerpers.

8

FIAT S.76
De FIAT Corsa uit 1911, met kettingaandrijving. Met zijn respectabele topsnelheid van 220 km/u gevreesd op alle racebanen van Europa.

FIAT „Zero"
Uit 1912 stamt deze degelijke en oersolide „Cabriolet" FIAT Zero. Voor het eerst heeft men hier gebruik gemaakt van cardanoverbrenging in plaats van een ketting. Snel was deze niet (62 km/u), maar hij bezorgde zijn eigenaar veel plezier.

FIAT 501
Ze beginnen steeds meer op echte auto's te lijken, deze ouderwetse modellen van toen. Zie bijvoorbeeld eens deze FIAT 501 uit 1919. Met zijn vier versnellingen stoomde hij op naar een rustige snelheid van 73 km/u. Cilinderinhoud bedroeg 1460 cc.

van de diligence is gemaakt. Koper, houtwerk en leer zijn kwistig in deze klassewagen verwerkt en we mogen aannemen dat de bezitters trots waren op deze elegante Italiaanse schepping.
1907: FIAT maakt zijn eerste sportwagen! Het is de 130 HP Corsa „Grand Prix de France", waarmee talrijke wedstrijdsuccessen worden geboekt. De motor heeft een cilinderinhoud van 1628 cc, bij elkaar gebracht door vier cilinders, die bij 1600 t/min een vermogen leveren van niet minder dan 130 pk. Goed voor een respectabele snelheid van 160 kilometer per uur!

Het zou te ver voeren alle FIAT-modellen, die in de

OLIVIER BLUNDER

FIAT 509
In 1925 komt deze beschaafde gebruikswagen van de montageband. Een één-liter-motor (vier cilinders) met een vermogen van 22 pk bij 3400 t/min, stond borg voor een top van 78 km/u.

FIAT 500
Misschien herken je hem, deze FIAT 500 (1936 t/m 1948 in produktie). De auto waarmee FIAT later vermaard zou worden. Vier kleine cilinders, met een boring en een slag van 52×67 mm, zijn tezamen goed voor een inhoud van 569 cc.

loop der jaren op de weg zijn gebracht, hier de revue te laten passeren. Het zijn er bij elkaar zo'n kleine honderd.
Enkele hiervan zijn op deze pagina's in beeld gebracht.
Bekijk ze goed. En verbaas je over de geweldige prestaties van dat kleine fabriekje, dat zich ontwikkelde tot een van de meest vooraanstaande en belangrijke automobielindustrieën van het oude Europa.
En ook al rijdt je vader in een Ford, een Volkswagen of een DAF, toch zal ook jij je van harte kunnen aansluiten bij de talloze bewonderaars van de fabriek uit Turijn.

OLIVIER BLUNDER

BLAKE EN MORTIMER IN

door E. P. JACOBS

HET RAADSEL

Blake en Mortimer komen weer oog in oog te staan met hun aartsvijand, de gewetenloze Olrik, die zijn hulp heeft toegezegd aan koning Tjalak en Magon, de verrader...

BUITEN DE TEMPEL HEERST GROTE OPWINDING! DE BARBAREN EN OOK DE ATLANTEN WETEN NIET WAT ER BINNEN GAANDE IS...

WE MOETEN MAGON HELPEN! WE MOETEN IETS DOEN!...

MAAR WAT?! MAGON IS IN HUN HANDEN, ZE GEBRUIKEN HEM ALS GIJZELAAR!.....

INMIDDELS ZOEKEN IKAROS EN ZIJN VRIENDEN NOG STEEDS NAAR EEN UITWEG ...

DAAR IS EEN OPENING!...

DIE IS VEEL TE SMAL!..

WACHT EVEN!..

IKAROS RICHT ZIJN WAPEN OP DE AANGEWEZEN PLAATS EN.....

ZO IS HET GAT WEL GROOT GENOEG! KOM MEE!...

RARARAR

BRAVO!..

KAFIT HOORT DE SCHOTEN...

ZE WORDEN AFGEMAAKT! BEUK DE DEUR IN!...

...EN DUWT DEZE MET ONWEERSTAANBAAR GEWELD AAN GRUZELEMENTEN ...

KRRRWAAAK!

DAN SLAAT DE BEWAKER VAN DE BERGENGTE ALARM...

WEEEEUUW!

EEN PANTSERWAGEN STIJGT OP TOT VLAK VOOR DE DEUR.....

NIEMAND!?...

MAAR HOE...

KAFIT HOLT NAAR BUITEN EN ZIET DE VLUCHTENDE AARDBEWONERS MET PRINS IKAROS..

ZE ONTSNAPPEN!...

TE GAUW IS HUN VLUCHT BEMERKT, WANT...

SCHIET! SCHIET ZE NEER!...

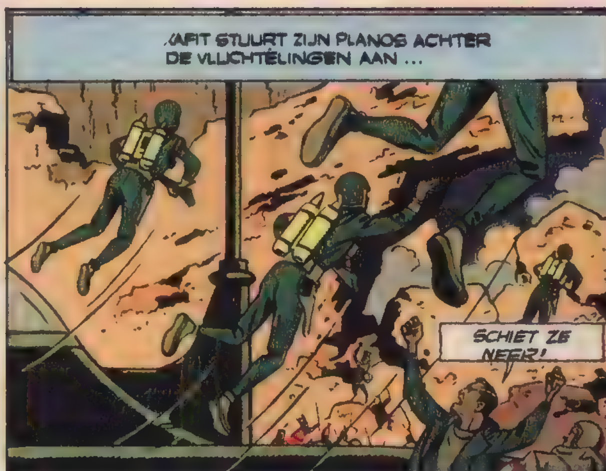
DE TWEEDE PANTSERWAGEN VUURT OP DE VLUCHTELINGEN .....

ZZZIT

MAAR HET SCHOT MIST DOEL EN TREFT DE GROTE BOOG ...

BROEM!

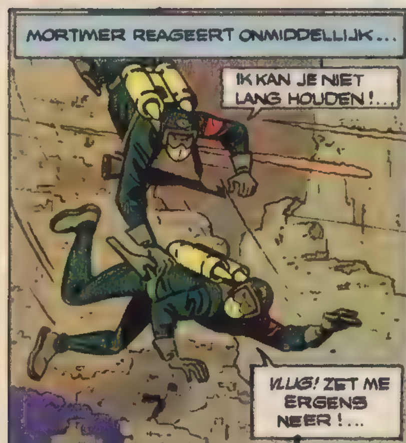

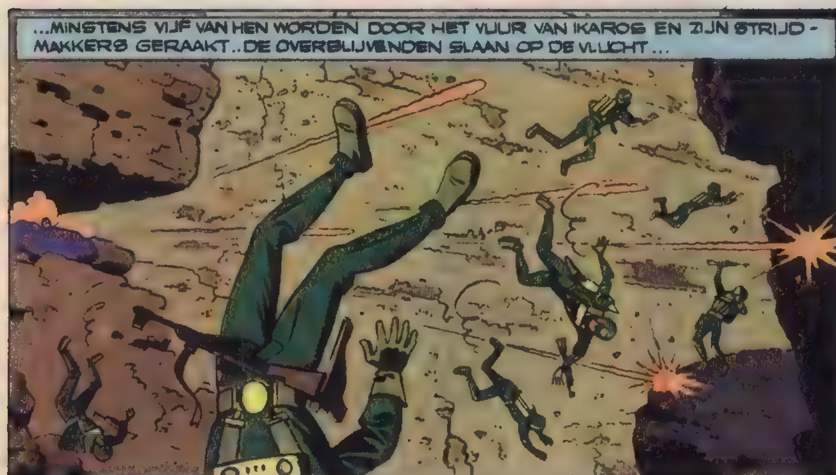

WORDT VERVOLGD.

FAVORIETEN VOOR MEXICO

ron clarke

„Hij is een fantastisch atleet. . . als hij maar zonder tegenstand kan lopen," zo heeft Percy Cerutti, de vergrijsde atletiekprofessor uit Australië, zich eens uitgelaten over zijn landgenoot Ron Clarke. Hij maakte de opmerking een jaar na de Olympische Spelen van 1964 in Tokio. In de Japanse hoofdstad had Clarke hevig teleurgesteld: negende op de 5000 meter, derde — achter de Amerikaan Mills en de Tunesiër Gamoudi — op de 10.000 meter en andermaal slechts negende op de marathon. In het jaar na het onplezierige Tokio bewees Ron Clarke dat hij inderdaad pas gouden prestaties vergaart, als niemand hem in zijn nek ademt. Na een imposante strooptocht langs diverse atletiekbanen telde de superieure stayer opgelucht en tevreden zes wereldrecords.

Ron Clarke — 21 februari 1937 in Melbourne geboren, 1.83 meter lang en 74 kilo zwaar, is in meer opzichten een raadsel. Als talentvolle nieuwkomer mocht hij in 1956 de olympische toorts de arena van Melbourne binnendragen. Door trots „verblind" lette hij een momentje niet op en verbrandde prompt zijn rechterarm aan de vlam. Onverstoorbaar draafde hij met een van pijn verwrongen gezicht door, de trappen op naar de hoog gelegen schaal. Stoppen deed hij wèl met de atletiek in 1958. Maar vier jaar later dreef heimwee de goed betaalde vertegenwoordiger in Adidas-sportschoeisel terug naar de sintels. Binnen enkele maanden had hij zijn eerste twee wereldrecords (zes mijl en tien km) in zijn plakboek bijgeschreven. Spoedig zouden er meer worden ingeplakt.

Wat is toch het geheim van deze geoliede machine die zelden mankementen heeft? Elke morgen staat deze recordbreker om zes uur op, groet zijn vrouw, dochter Monique en zoon Marcus-John en verlaat zijn luxueuze villa in Dandenong, een voorstadje van Melbourne. Zeven tot acht kilometer roffelt hij daarna weg over de golvende wegen in de omgeving. Om half negen schuift hij stipt op tijd zijn stoel aan achter het bureau vol paperassen. Pas om één uur ontvlucht hij het kantoor, waar zijn collega's de lunchpauze gebruiken om de mens inwendig te versterken. Clarke loopt echter liever tien kilometer door het uitgestrekte stadspark van Melbourne, waar wandelaars zich niet meer verbazen over de voorbijflitsende schim. 's Middags vertoeft hij meestal op zijn werk. Vaak ook vraagt hij vrij voor een extra-training. Van vijf tot acht uur doorkruist hij trouw hetzelfde geaccidenteerde parcours even buiten Melbourne. Minder dan 25 km in één lange looppas vindt hij onvoldoende, zelfs schadelijk voor de conditie.

Tel eens op: 7 à 8 km + 10 km + 25 km = 42 à 43 km als minimale portie. Deze afstand ligt gelijk aan de marathon, die Ron Clarke dag in dag uit aflegt.

Drie hele „groten" bevechten elkaar de overwinning. V.l.n.r. Kipchoge Keino, Ron Clarke en Michel Jazy die in het afgelopen jaar met de wedstrijdsport is gestopt.

Hun wegen vloeien steeds ineen op de 5000 meter. Ron Clarke, de vernietigende stoomwals uit Dandenong (Australië) en Kipchoge Keino, de onverslijtbare locomotief uit Nairobi (Kenia) azen beiden op het olympisch goud dat volgend jaar in Mexico-City wordt verdeeld. De twee atleten, zo verschillend van karakter en stijl, ontlopen elkaar weinig in kracht en talent. Beiden bezitten de klasse om op te klimmen naar de hoogste trede waarop slechts ruimte is voor één.

Wie precies zijn Ron Clarke en Kipchoge Keino? Ron Clarke heeft zich in de atletiek gespecialiseerd op de lange afstanden. Hij, veelvoudig wereldrecordhouder, loopt het liefst een 5 of 10 km. Kortere afstanden beschouwt hij als speelse trainingen die zeker hun nut hebben. Kipchoge Keino, temperamentvoller van aard, leeft zich graag uit op de mijl of op de 1500 meter. Regelmatig tart hij zichzelf met een uitputtende wedstrijd over 5000 meter. Dikwijls treft hij dan Ron Clarke als meest te duchten tegenstander. De botsing eindigt in negen van de tien gevallen in een triomf van de donkere Keino. Merkwaardigerwijs steekt het wereldrecord op deze afstand (toen wij dit schreven, eind juli, was dat althans nog het geval) echter niet in zijn maar in de achterzak van Ron Clarke.

Ron Clarke is als een veer, die zich geleidelijk aan ontspant. Onverstoorbaar, in een strak maar razend ritme draaft hij door. Hij verpulvert records als niemand hem stoort. „Ik loop het liefst alleen," is zijn publiek geheim. Kipchoge Keino daarentegen explodeert bij herhaling, rent in een grillig tempo dat vooral Clarke toornig stemt. De Keniaan, die wèl over een flitsende eindsprint beschikt, bederft met zijn korte explosies de regelmaat bij de Australiër. In Mexico echter zullen zij beslist niet zozeer op elkaar, maar meer op het lonkend olympisch goud letten.

kipchoge keino

Kipchoge Keino had al in de wieg een voorsprong op andere atleten-in-spe. Zijn geboortedorpje Nandi aan de westelijke zijde van de Grote Kloofvallei in Kenia, waar het klimaat niet zó moordend heet is, ligt 2.000 meter boven de zeespiegel. Op die hoogte is de lucht ijler, wat het uithoudingsvermogen vergroot.

Wie was Keino, toen hij als 20-jarige knaap dienst nam in het Keniase politiekorps? Een hard werkende agent die na zijn lange dagtaak de schoenen uittrok en op blote voeten over de stoffige paden door de heuvels trainde. Op die eenzame tochten ontspande hij zich, kon hij ongeremd dromen van triomfantelijke races in het land der blanken. Voor de „grap" deed hij eens mee aan een lokale wedstrijd over één mijl, die hij tot zijn eigen verbazing glansrijk won. Verwonderd was ook een zekere John Velzian, een Engelsman die samen met zijn landgenoot Mike Wade speurde naar talenten in het onmetelijke Kenia. Keino (1.73 meter lang, 62 kilo zwaar) leerde onder beider leiding snel het abc van de atletiek. Op de Olympische Spelen van 1964 in Tokio, zijn eerste buitenlandse reisje, miste hij nog het tactisch inzicht en de routine om te verrassen. Maar het jaar daarop veroverde de wat kopschuwe Keniaan de wereld. Verlegen glimlachend dankte hij het publiek voor het applaus dat het rijkelijk over hem heen strooide toen hij kort achtereen twee wereldrecords (3000 en 5000 meter) pakte. Hij zou ze beide in latere jaren weer kwijt raken. Maar dat verlies verdriette hem amper.

In Mexico, volgend jaar, wil de nu 27-jarige politieofficier het olympisch goud winnen op de 1500 en 5000 meter. Kenia gelooft onvoorwaardelijk in zijn beroemde landgenoot. „Mexico ligt bijna even hoog als de geboortestreek van Keino," vertelt zijn trainer John Velzian. „Hij zal daar geen aanpassingsmoeilijkheden hebben, zoals zijn concurrenten Ron Clarke en Jim Ryun, de wonderloper op de 1500 meter. Keino zal sterker en fitter zijn dan wie ook."

Hoewel hij regelmatig als eerste finisht, hier in het White City stadion te Londen, heeft Keino Kipchoge op 't moment geen enkel wereldrecord op zijn naam staan.

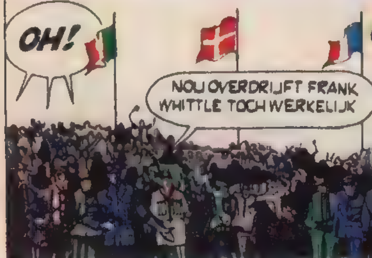
Glunderend laat Kipchoge Keino, na een druk seizoen teruggekeerd in zijn land, zijn pas verworven trofeeën door z'n kinderen en hun vriendjes bewonderen.

FRANK WHITTLE

REVOLUTIE in de LUCHTVAART

HENDON IN ENGELAND 1936

EN ZO ONSTAAT DE FIRMA "STRAALMOTOREN", DIE WELDRA EEN GROTE OPSCHUDDING TEWEEG ZOU BRENGEN ONDER HET PERSONEEL VAN EEN TECHNISCHE WERKPLAATS..

ALS DE MOTOR KLAAR IS, WORDT HIJ NAAR LUTTERWORTH GEBRACHT, NAAR EEN LEEGSTAANDE SMELTERIJ...

1940. TERWIJL DE OORLOG BOVEN ENGELAND WOEDT EN LONDEN EN ANDERE KUSTSTEDEN HET ZWAAR TE VERDUREN HEBBEN ONDER DE BOMBARDEMENTEN...

...WERKT EEN GROEP OFFICIEREN VAN DE *R.A.F.* SAMEN MET WHITTLE KOORTSACHTIG AAN DE VERDERE ONTWIKKELING VAN DE STRAALMOTOR.

...EN OP 14 MEI 1941 STAAT IN CRANWELL HET EERSTE STRAALVLIEGTUIG - EEN GLOSTER, DOOR WHITTLE ONTWORPEN - GEREED OM OP TE STIJGEN.

GEWELDIG - EN UITGEREKEND IN DE STAD WAAR JIJ VOOR HET EERST JE STELLINGEN OPENBAAR HEBT GEMAAKT !
DIE KERELS DIE TOEN HUN SCHOUDERS OPHAALDEN ZULLEN NU WEL LAST VAN HUN TROMMELVLIEZEN HEBBEN !

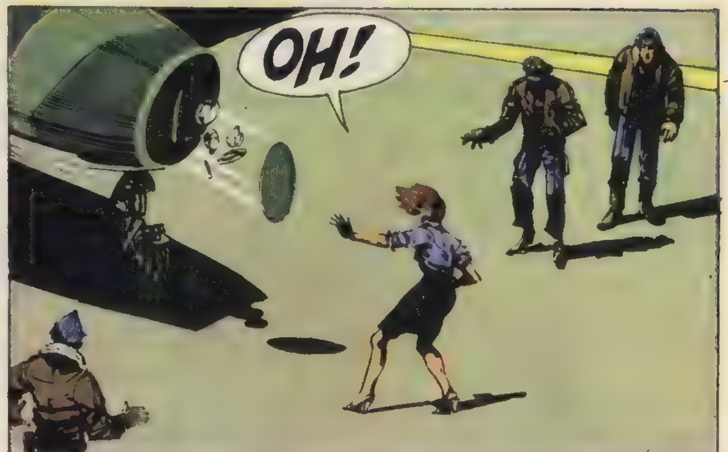

EN DRIE KWARTIER LATER . . .
EN , JERRY ? (1)
FANTASTISCH ! HIJ LOOPT ALS EEN LIER !
(1) JERRY SAYER , EEN VAN DE BESTE TESTPILOTEN UIT DIE TIJD .

ER WERD EEN MOTOR NAAR DE VERENIGDE STATEN GESTUURD EN IN HET DIEPSTE GEHEIM DOOR ENKELE SPECIALISTEN GETEST. ZE WAREN ENTHOUSIAST !
DEZE UITVINDING BETEKENT 'N VOLLEDIGE OMMEKEER IN DE LUCHTVAART !
ER IS MAAR EEN DING DAT ME DWARS ZIT . . .

EN DAT IS ?
DAT HET NIET EEN AMERIKAAN IS DIE DIT HEEFT UITGEVONDEN !

1943 . NOG TWEE JAAR IS ER GEWERKT AAN DE AFWERKING VAN DE GLOSTER 228/39 . STEEDS VAKER GIEREN DE MACHTIGE MACHINES OVER HET BRITSE LAND . . .
WAAROM NOEMT U DAT EEN "JET", GROOTVADER ?
"JET" IS HET ENGELSE WOORD VOOR FLUITKETEL, EN DAT IS PRECIES WAAR DAT DING MIJ AAN DOET DENKEN !

MAAR OP DE GROND ZORGEN DE GLOSTERS OOK VOOR VERRASSINGEN . . .

OH!

HELP!
HELP DAN TOCH!

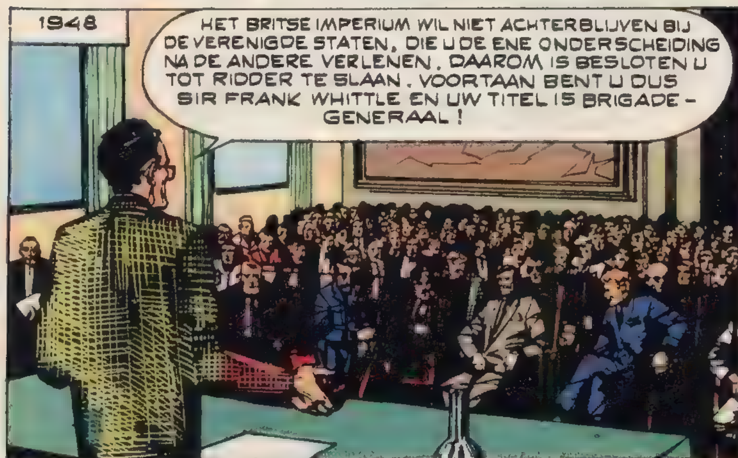

WANNEER ZULLEN ZE NOU EINDELIJK 'NS LEREN NIET ZO DICHT BIJ EEN "JET" TE KOMEN ! MIJN ARME MOTOR ! GISTEREN DRIE HOEDEN EN VANDAAG EEN COMPLEET THEESERVIES ! . . . DAAR KAN HIJ NOOIT TEGEN !

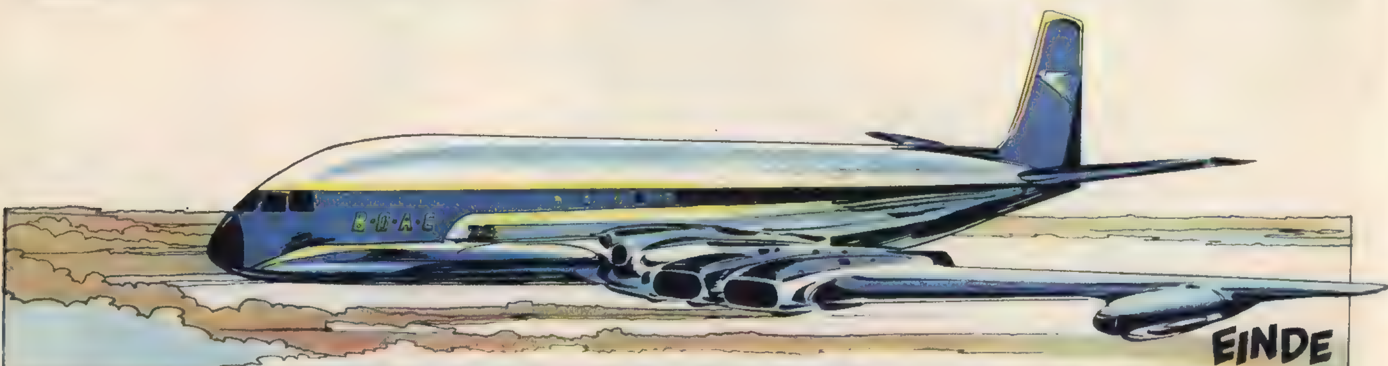

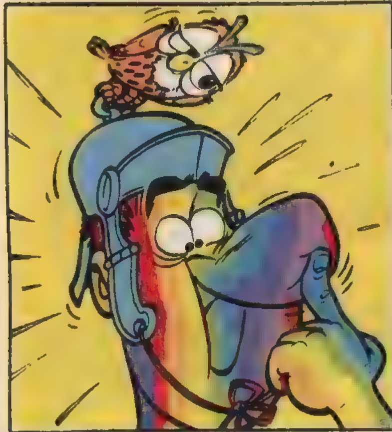

AL WAS HET STRAALVLIEGTUIG DAN VAN ONSCHATBARE WAARDE VOOR DE MILITAIRE LUCHTVAART, OOK IN DE BURGERSECTOR BESTOND ER VEEL BELANGSTELLING VOOR, EN IN 1950 VLOOG HET EERSTE BRITSE TRANSPORTVLIEGTUIG MET STRAALAANDRIJVING IN REKORDTIJD VAN LONDEN NAAR BONN. IN DATZELFDE JAAR WERD DE GELUIDSBARRIÈRE VOOR HET EERST DOORBROKEN — DE REVOLUTIE IN DE LUCHTVAART WAS NIET MEER TE STUITEN!

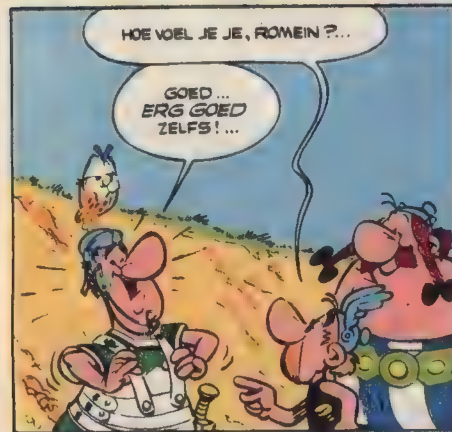

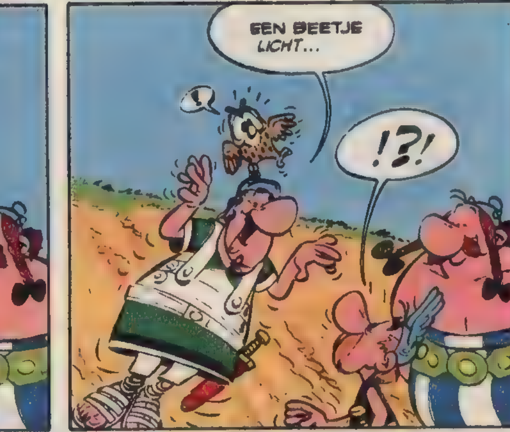

Asterix en Obelix hebben een Romeinse spion in het woud gevangen genomen. De arme Bondus wordt naar het dorp gebracht, waar hij de experimentele brouwsels van Panoramix moet proeven. Hoewel iedere drank uitwerking heeft, is de toverdrank waar 't om gaat nog niet gemaakt. . .
POMPERDE POM

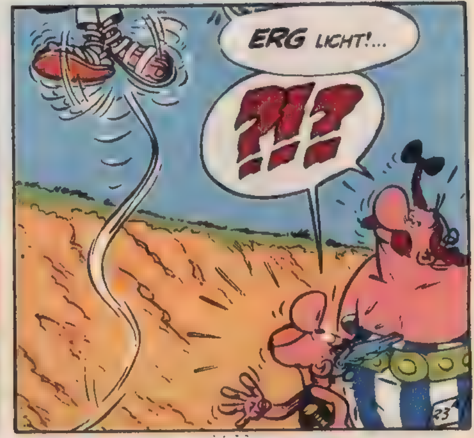
Asterix

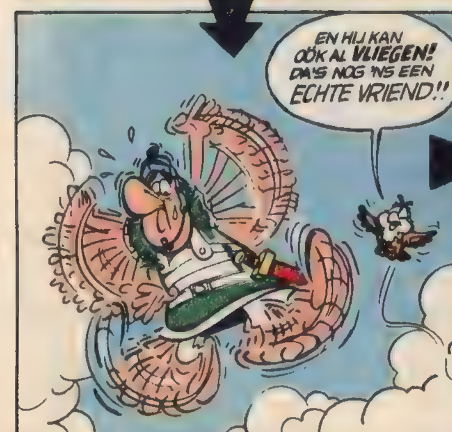

HAAA, GELUKKIG!... IK HEB MIJN FIJNE ZACHTE ROSE PERZIK... HUIDJE WEER TERUG!
MISSCHIEN IS DIT HET GOEIE DRANKJE, ASTERIX!...
WIE WEET...

HOE VOEL JE JE, ROMEIN?...
GOED... ERG GOED ZELFS!...

EEN BEETJE LICHT...
!?!

ERG LICHT!...

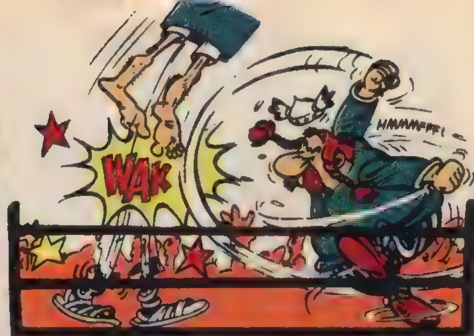

HOU ME VAST!
GRIJP 'M! HIJ VLIEGT ER VANDOOR!

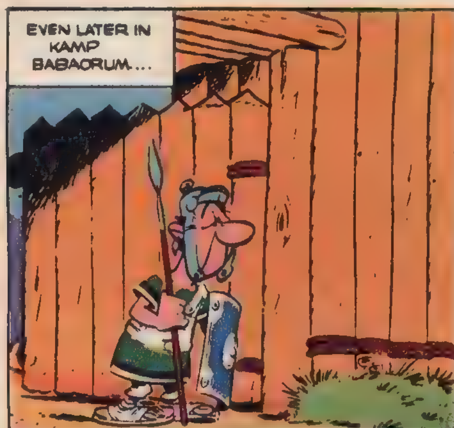

EN HIJ KAN OÓK AL VLIEGEN! DA'S NOG 'NS EEN ECHTE VRIEND!!

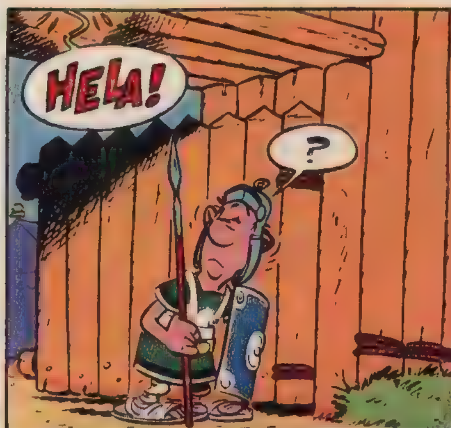

OEHOE!
OEHOE!
ZAL IK 'M NEERHALEN? EEN KLEIN WORPJE MET M'N MENHIR EN...
NEE! HIJ DRIJFT WEL WEG OP DE WIND... MAAR WAT ERGER IS: NU HEBBEN WE DE TOVERDRANK NOG NIET!...

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY

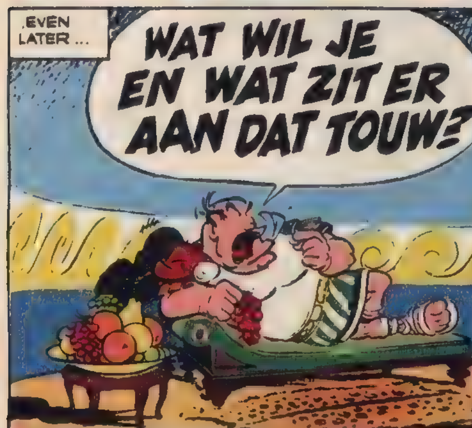
en de kampioen

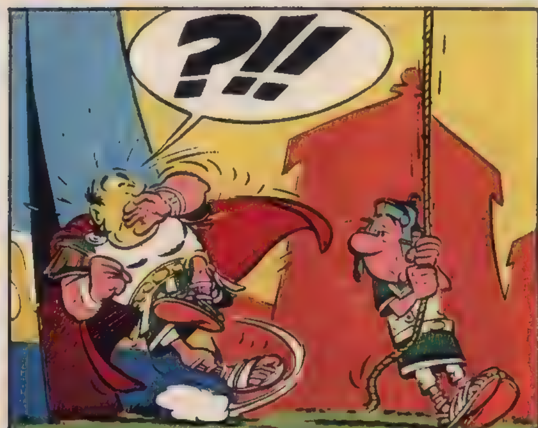

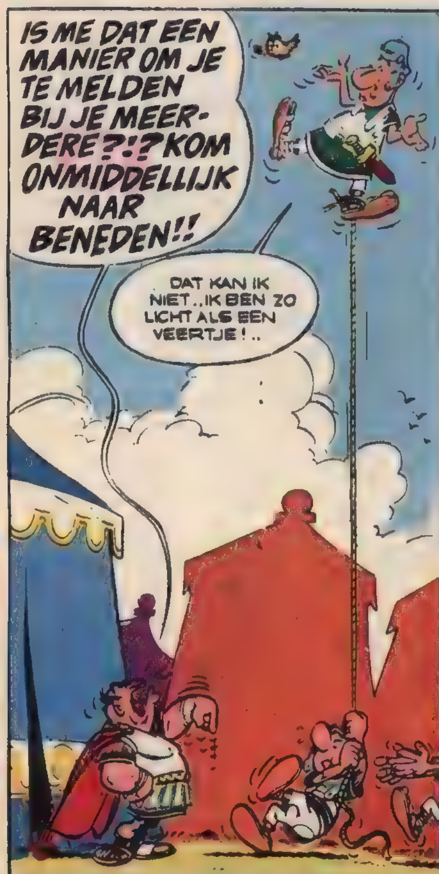

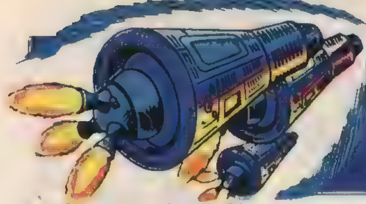

WORDT VERVOLGD.

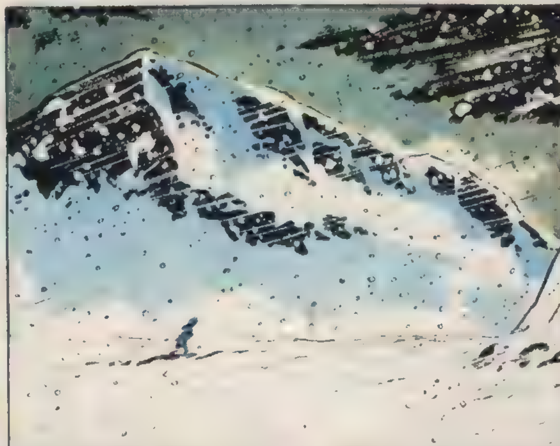
DE 3 KOSMONAUTEN

De drie capsules hebben elkaar in de ruimte ontmoet. Na deze operatie volgt een defect en een noodzakelijke landing in de bergen

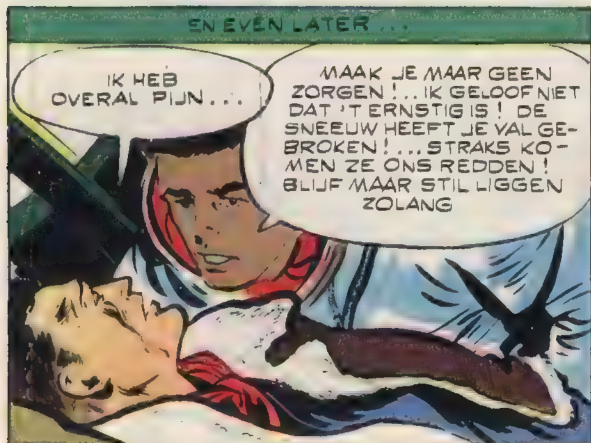

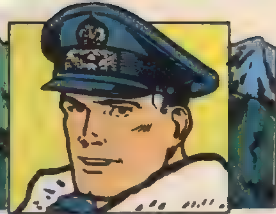

een avontuur van DAN COOPER

WORDT VERVOLGD

DE ROEP VAN DE VOGEL QUETZAL

door Louis Martin / illustratie Jan Wesseling

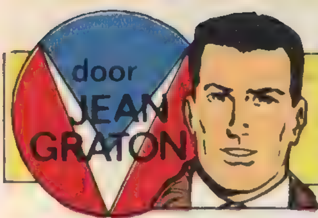
Nacht. Het oerwoud krijste en brulde.
Geluidloos liet Juao Perez zich uit de hangmat zakken. Even luisterde hij naar de rustige ademhaling van de professor. Toen sloop hij naar hun uitrusting en pakte er de veldkijker weg.
Op het dorpsplein brandde nog een vuur. Er zaten enkele Indios bij. Ze praatten wat na en dronken palmbrandewijn.
Juao Perez ging bij hen zitten. Hij liet de kijker aan de riem heen en weer schommelen, tot hun ogen troebel waren van begeerte. Toen zei hij: „Deze avond, toen jullie de blanke man weer moesten vertellen over de vogel quetzal, zeiden jullie dat er tempelruïnes waren, gewijd aan de vogel. Breng mij daar en ik geef jullie dit wonderding."
Hij zei het met harde mond en koude ogen. Juao Perez kende geen trouw en geen geweten. Als gids en tolk van de professor had hij tegenover deze de vermelding van de tempelruïnes verzwegen. Ruïnes uit de grijze oudheid van dit land borgen in 99 op de 100 gevallen onschatbare rijkdommen.
De Indios schudden het hoofd. Vrees kwam in hun ogen. „Mag niet. De tempels zijn van de Zeer Ouden geweest. Hun geesten waren er rond. Wij mogen daar niet komen. Daar is de Dood."
Ongeduldig snauwde Juao Perez: „Wijs mij dan alleen hoe ik er moet komen. Dan krijgen jullie dit wonderding."
De Indios dronken nog meer palmbrandewijn. De vuurschijnsels woeien rood over hun platte gezichten. Tenslotte wezen ze: „Loop twee dagen almaar in die richting. Dan zie je de ruïnes. Geef ons nu dat ding."
Juao Perez stond op. „Jullie krijgen het als ik terugkom en jullie niet hebt gelogen."
Hij was niet van plan terug te komen.
Bij het grijzen van de nieuwe dag, toen de professor en het dorp nog in diepe rust lagen, stal Juao Perez het geweer en een bandelier patronen, het kompas, de batterijlamp en een rugzak met levensmiddelen. Hij verdween in het oerwoud zonder nog eenmaal om te kijken.

Toen professor Logan, de wereldvermaarde ornitholoog (vogelkenner), bij het ontwaken zijn gids Juao Perez miste en ook ontdekking deed van de diefstal, kwam er niet de minste verdenking in hem op. De prof was een doodgoede man, die alles van vogels afwist maar niets van de mens en zijn karakter. Hij poetste knorrend van genoegen zijn brilletje en zei bij zichzelf: „die Juao Perez, wat een toegewijde helper! Hij is natuurlijk de wildernis ingetrokken om broedplaatsen van de quetzal te zoeken. Hij wil me verrassen."
Het was alleen storend dat hij zich nu niet verstaanbaar kon maken bij de Indios en de verdere ondervragingen en het onderzoek naar de vogel quetzal moest opschorten tot Juao Perez terug was.
Het was voor de quetzal dat professor Logan naar Mexico was gereisd. De quetzal is een duifachtige vogelsoort met een kwiek kuifje en het mannetje draagt een prachtige, goudgroene staart van wel een meter lengte, die onder het vliegen golvend achter hem aan stroomt — een levend visioen van schoonheid. Maar de quetzal is tamelijk zeldzaam geworden en om hem te vinden moet men de onherbergzaamste oerwouden in.
Daarom had de professor in Mexico-City de man Juao Perez in dienst genomen als gids en tolk. Doel van de expeditie was de *pantano* (moeraswildernis) van Tehuantepec, diep in het zuiden en ieder ander die de naam hoorde, keek de andere kant op, zo verschrikkelijk was het daar: moerassen, muskieten, koortsen, halfwilde Indios met blaasroeren en geluidloze, giftige pijltjes. Maar Juao Perez was uit eigen beweging bij de professor gekomen. „Zoekt u maar niet verder. Ik ben uw man."
De professor zag een slanke, gespierde man voor zich, met een hard gezicht en koude ogen. Maar hij had geen mensenkennis en knikte blij. „Dat is goed, Juao Perez. Jij bent dus mijn man. Samen zullen wij de natuur één van haar merkwaardigste geheimen ontfutselen, nietwaar?" Hij wreef zich in de handen. „Weet je, Juao Perez, dat de vogel quetzal een heel interessante rol heeft gespeeld in de geschiedenis van jouw land en volk? Ik weet uit oude geschriften dat de oorspronkelijke bewoners van Zuid-Mexico hem als heilig vereerden. En ook komt de quetzal voor in het oude wapen van Mexico. Daar moeten gegronde redenen voor zijn, Juao Perez! Daarom moet je mij ook bij de Indios in de pantano brengen. Ongetwijfeld kennen die nog legenden uit de oudheid, waarin de quetzal een rol vervult!"
Juao Perez had ongeduldig geknikt. „Goed, professor, goed. Maar laten we zo gauw mogelijk gaan." — Hij had lak aan vogels en aan de geschiedenis van zijn land en volk, bovendien haatte hij het oerwoud en de ontberingen van een primitief leven. Maar hij had een zeer pijnlijke en persoonlijke reden om zo snel mogelijk uit de stad te verdwijnen en zich geruime tijd onvindbaar te maken.
In zijn meest fantastische dromen had Juao Perez het fortuin niet verwacht, dat hem nu als het ware in de schoot werd gelegd: de adem stokte hem in de keel, toen hij de tempelruïnes ontwaarde.
In het schemerduister van het moerasoerwoud lagen zij als een onzegbaar mysterie, bedolven onder vrachten groen en wilde wingerd, verzonken in de onmetelijke stilte van de catacomben der eeuwigheid.
Evenals trouw en geweten, waren respect en piëteit de man Juao Perez vreemd. Het hart bonkend van opwinding werkte hij zich door de stinkende, slijmerige modder naar de tempels, zich met de machete (kapmes) een weg banend door lianen en struiken. Hij wierp de rugzak van de schouders, pakte de batterijlamp en drong de eerste tempel binnen.
De benauwde schimmellucht van ongetelde eeuwen sloeg hem op de longen. Trillend gleed de lichtbundel over onherkenbaar geworden vormen en lijnen, angstwekkend en sinister. Tussen de afgebrokkelde muren kronkelden naakte, bleekwitte boomwortels als de tentakels van een onaards monster. Dikke zwammen staarden hem aan, de doffe, uitpuilende ogen van iets dat te maken had met ontzetting, met angst en koortsige drogbeelden en het koude zweet van de dood.
Maar Juao Perez kende geen vrees. Daar was hij de man niet naar, bovendien was hebzucht de drijfveer in zijn leven. Stap na stap drong hij dieper door in het mysterie. En toen zag hij in een half ingestorte nis het DING, dat iets weg had van een weerzinwekkend afgodsbeeld. Hij krabde met de machete de dikke moslaag weg en stuitte op iets hards. Met de stalen punt krabde hij verder — en eensklaps gloeide in het lamplicht de gele metaalkleur op, die in de wijd opengesperde ogen van Juao Perez reflecteerde met een gloed van wilde waanzin: het was goud! GOUD!!!...
Een verschrikkelijke huivering trok door Juao Perez. Toen begon hij te lachen.
Hij lachte als een krankzinnige. Juao Perez lachte de hele wereld uit en allen die tégen Juao Perez waren. Goud betekende MACHT en Juao Perez had onuitputtelijke goudkelders gevonden. Met het goud kon hij de wereld kopen — de wereld die hij najaagde: een van plezier, weelde en overvloed; een van rijke huizen, lange reizen en glanzende auto's; men zou voor hem buigen, moeten buigen.
Zijn uitzinnig gelach sprong als een spooksel door onzichtbare gangen en zalen en ontelbare echo's kwamen teruggesprongen en zij dansten als duivels om Juao Perez heen.
Hij lachte tot hij geen lucht meer had en de tranen over zijn bestoppelde kaken liepen. Hij zocht struikelend de weg naar buiten en begon koortsachtig zijn rugzak en knapzak, ja zelfs zijn hemd- en broekzakken te ledigen, alles wat maar goud kon bergen. Links-rechts smeet hij zonder te kijken alles weg in het zwarte modderwater.
Daarna repte hij zich terug en uit de tempel kwamen de geluiden van zijn machete, waarmee hij er als een razende op los hakte.

Toen hij weer uit de tempel kwam, kreunde Juao Perez onder de vrijwel ontilbare last.
Hij gunde zich de tijd niet om eerst uit te rusten.
Hij wilde zo snel mogelijk dit verdoemde oerwoud uit en één lange, moeilijke weg lag nog voor hem.
Hij tastte in zijn borstzak naar het kompas.
Er kwam ergernis in zijn ogen, toen hij het kompas daar niet vond. Hij zocht zijn andere zakken af, hij keerde zijn rugzak en knapzak binnenste buiten — al wat eruit rolde was goud. Geen kompas.
Hij had het met alle andere dingen, die hem na de vondst van het goud opeens waardeloos schenen te zijn geworden, weggegooid.

Roerloos, zwijgend, macaber, keken de tempelruïnes op Juao Perez neer...

Wordt vervolgd

MICHEL VAILLANT

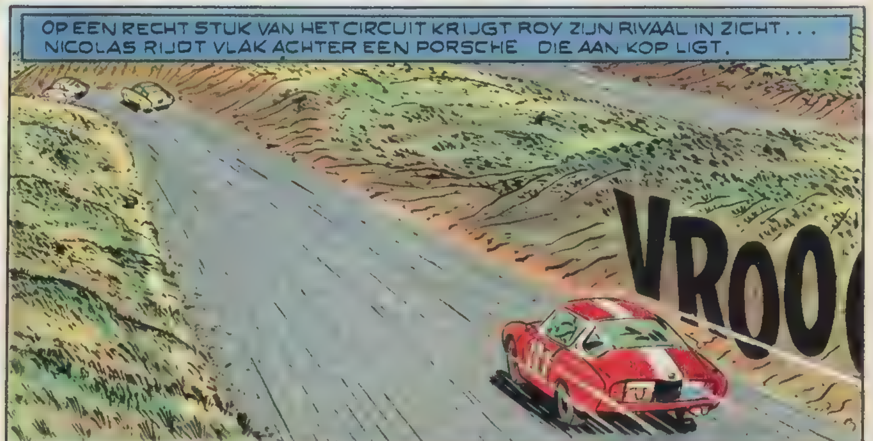
DE

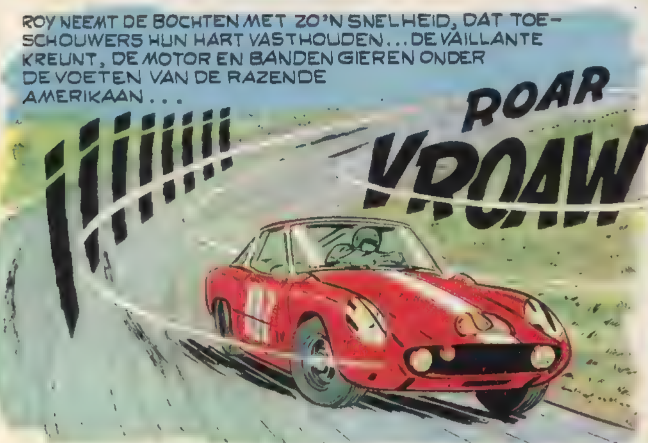
Roy heeft in de Tulpenrally een achterstand op Nicolas opgelopen die hij per se weer goed wil maken. Hij spaart noch zijn Vaillante noch zichzelf en Michel vraagt zich af of hij in moet grijpen . . .

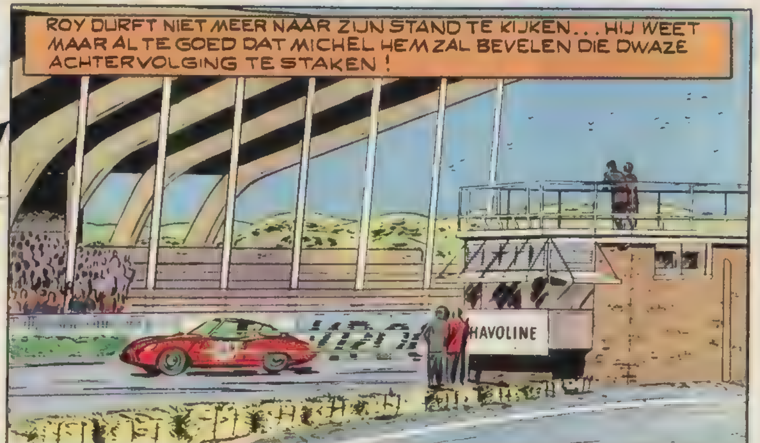

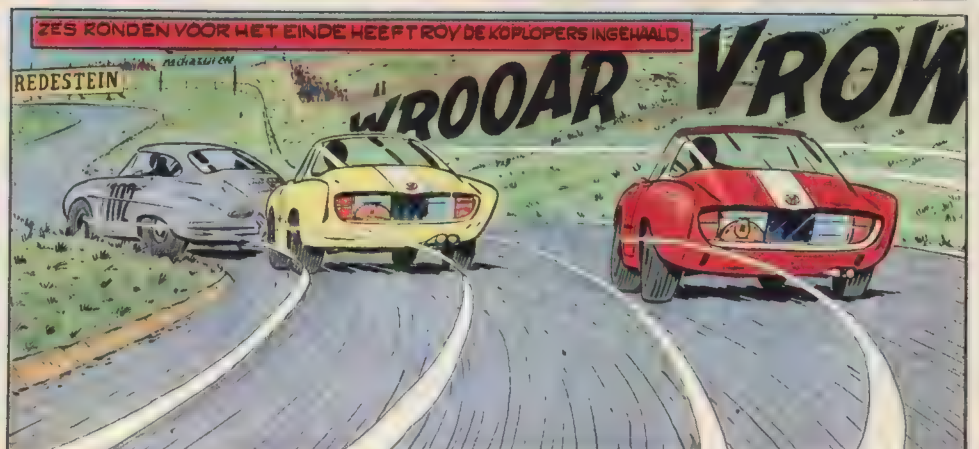

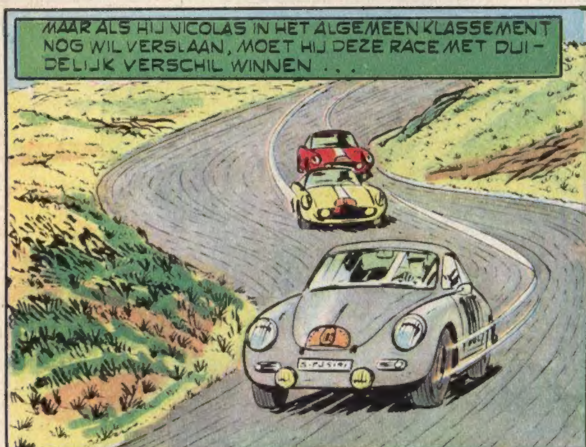

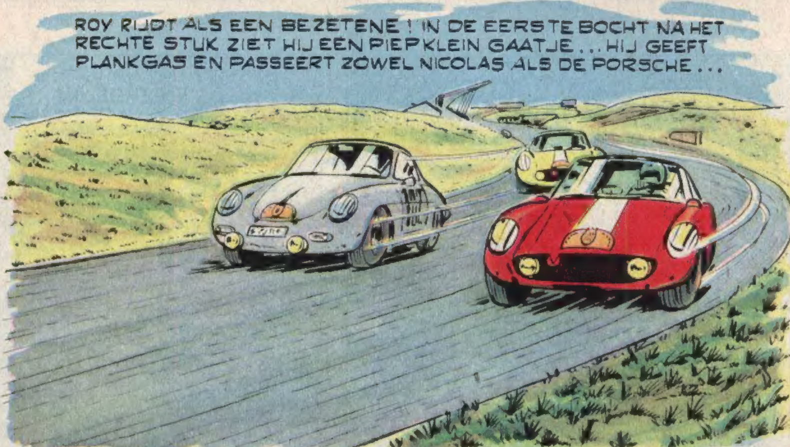

8STE MAN

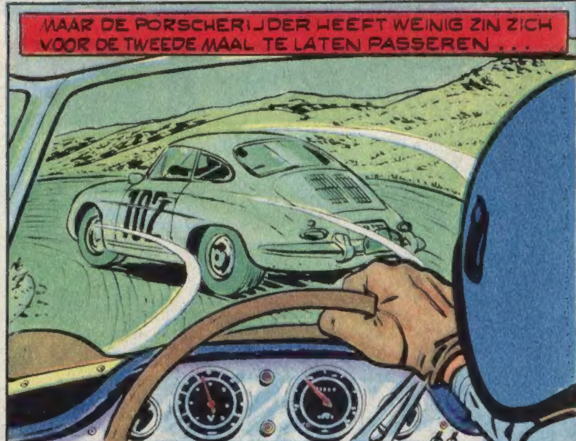

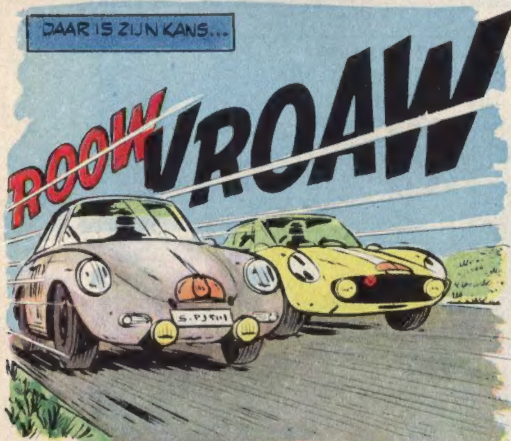

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE RIVALEN

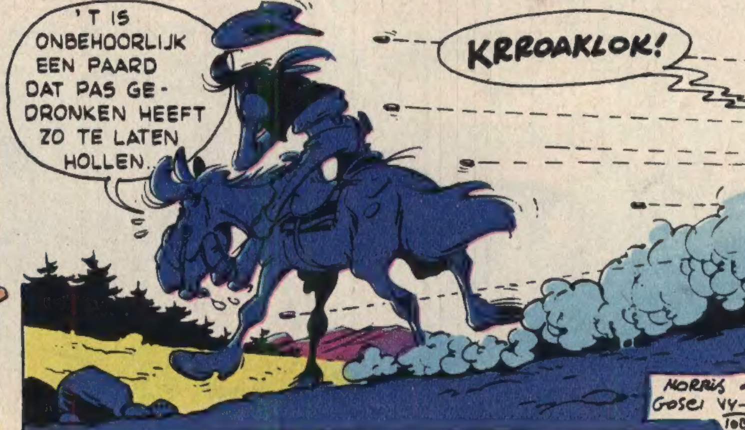

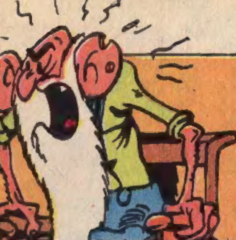

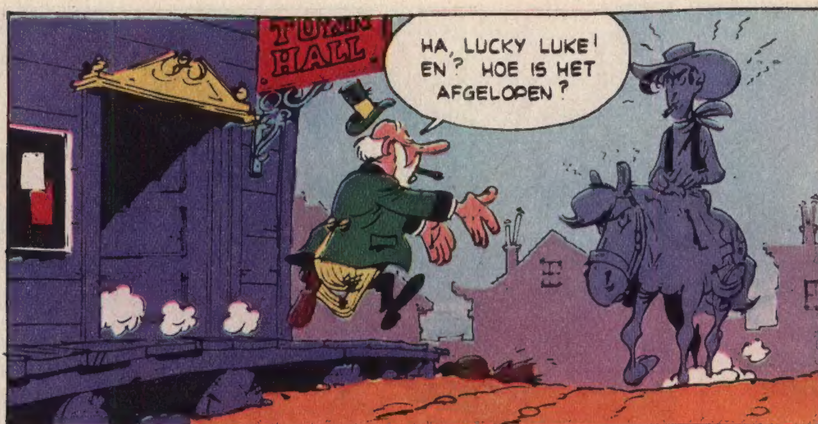

IN PAINFUL GULCH

Lucky Luke heeft een bezoek aan de O'Hara's gebracht, nu gaat hij' n bezoek afleggen bij hun vijanden, die hem niet vriendelijker ontvangen.

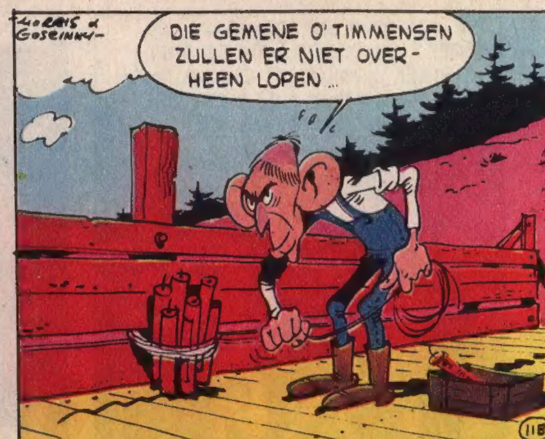

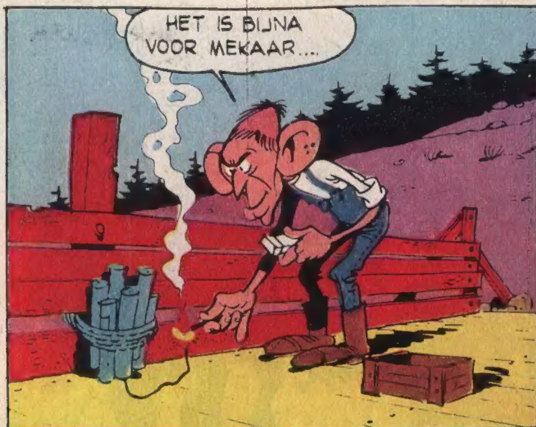

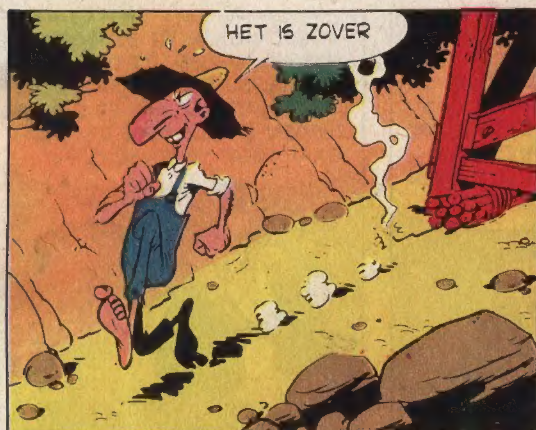

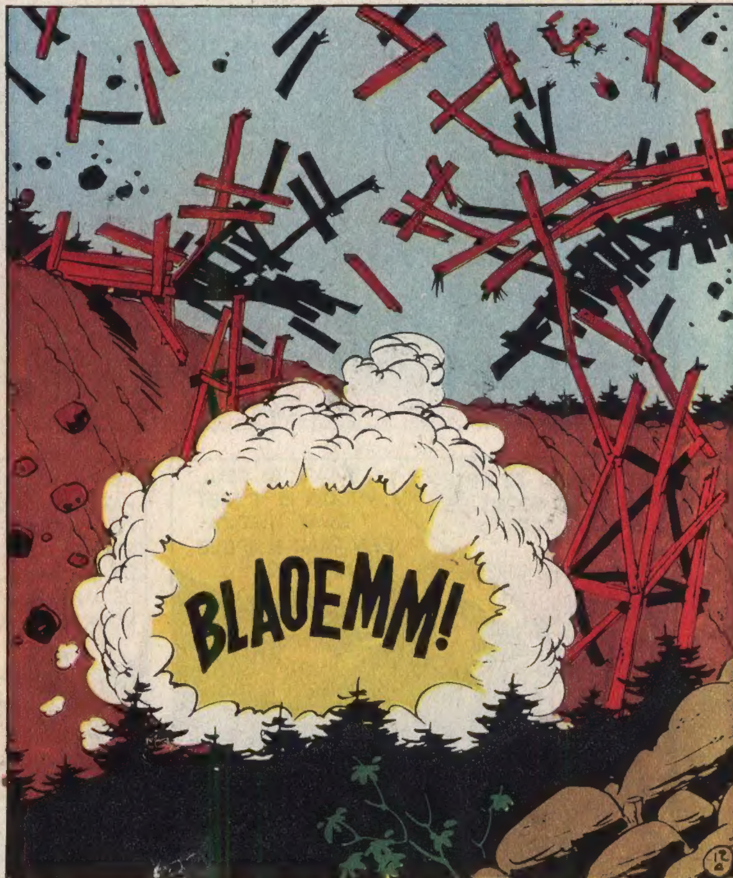

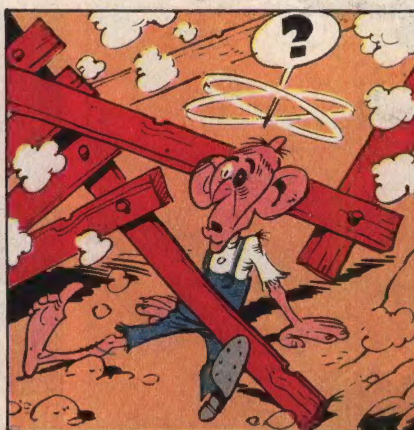

RIVALEN IN PAINFUL GULCH
DOOR MORRIS

HET IS BIJNA VOOR MEKAAR...

HET IS ZOVER

BLAOEMM!

NOU...!? WAT ZEI IK JE NET!? JE HEBT 'T GEHOORD! EN IK HAD DE OPENINGSSPEECH NOG WEL UIT M'N HOOFD GELEERD!...

?

WEER ZO'N STREEK VAN DE O' TIMMENSEN!... IK GA PAPPIE WAARSCHUWEN!

OH... ZIT DAT ZO! DAN GAAN WE DIRECT DE LOODS VAN DE POST-KOETSEN OPBLAZEN! DAN KUNNEN DIE O' TIMMENSEN NIET MEER MET DE DILIGENCE!

DIE NACHT...
VLAOEMM!

NOU, OVERDRIJVEN ZE TOCH EEN BEETJE!